

АКАТИСТ преподобном оцу нашем СИМЕОНУ МИРОТОЧИВОМ – Чудотворцу

празнује се 13. (26.) фебруара

Кондак 1.

Изабрани војводо и жупану српских земаља, светли стубе вере православне, преподобни оче Симеоне! Заштитниче српских поколења, неимару светих задужбина, оснивачу српских манастира, овети оче деце православне, начелниче смиреног монаштва! Чувао си веру од јереси и државу од завојевача, бранио си стадо од вукова, држао си се светих догмата! Прими наше песме и похвале, прими молбе твојих потомака, помоли се, оче, пред Господом за нас грешне, који ти певамо од срца: Радуј се, преподобни оче, Симеоне Мироточиви – Чудотворче!

Икос 1.

Анђела Творац и свега створенога изабрао те, оче Симеоне, од утробе матере твоје да Му служиш свим животом својим, да славиш својим врлинама Свето име Пресвете Тројице! Светла лучо монашког живота, преподобни оче Симеоне! Ти заволе Небо уместо земље и Небеско уместо земаљскога, нетрулежно уместо трулежнога, ти остави круну и државу! Презрео си сву земаљску славу, круну даде ти сину Стефану, да управља и да земљом влада! Дивимо се твојим врлинама, за сва добра хвалимо те овако:

Радуј се, владару државе српске, крстоносне!

Радуј се, неимару свете Студенице!

Радуј се, поборниче за веру православну!

Радуј се, ктитору безброј задужбина!

Радуј се, љубитељу монашког живота!

Радуј се, истребитељу јереси богумилске!

Радуј се, лозо српских светитеља и јерарха!

Радуј се, Богоматере дични сасуде!

Радуј се, маслино духовних врлина!

Радуј се, изворе доброте и Божијег изобиља!

Радуј се, предивни учитељу монашког уздржања!

Радуј се, преподобни оче, Симеоне Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 2.

Видео си несталност славе земаљске, преподобни оче Симеоне! Презрео си свет и све што је у њему; раздавао си многе милостиње, подизао многе задужбине, просвећујући их светима, преподобни, у држави твојој. Жудећи за монашким чином ти напусти круну и државу; постао си сабрат студенички, коју си с чежњом подигао и Пресветој Дјеви посветио. Ту си, оче, Богу завет дао и своје си власи одрезао, богомудри оче Симеоне! Ту си и гроб себи припремио, сам си себе за Христа предао. Крст си Христов на себе узео, молећи се Њему непрестано, певајући даноноћно: Алилуја!

Икос 2.

Учио си богољубива чеда твоја у држави твојој, преподобни оче Симеоне: да се држе вере православне и њених светих догмата, да се моле Јединоме Богу у Тројици: Оцу, Сину и Светоме Духу. А ми, чеда твоја, слаavimo истог Бога у Тројици, Који је и тебе, оче, прославио и нама те за заступника дао, да нас штитиш, да се за нас пред Њим молиш. Хвалимо те оскудним нашим песмама. Прими те песме нових поколеља, која те са страхом, поштовањем и љубављу хвале и поштују и у спомен живота твога певају смерно:

Радуј се, богомудри оче Симеоне!

Радуј се, љубитељу вере православне!

Радуј се, Христољубиви владару у држави твојој!

Радуј се, ти, који протера јерес из народа твога!

Радуј се, Симеоне, Богом надахнути!

Радуј се, неуморни радниче на њиви Господњој!

Радуј се, подвижниче лавре Студенице!

Радуј се, твоја милостиња пред Бога изађе!

Радуј се, оче Симеоне, што си за Небом чезнуо!

Радуј се, ктитору многих манастира!

Радуј се, хранитељу Атонских монаха!

Радуј се, преподобни, оче Симеоне, Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 3.

Сила Свевишњега водила те, оче Симеоне, жарком жељом за вечним животом. Додавао си подвиг на подвиг предајући себе у заштиту Богу Живоме и Богу Крепкоме. Журећи се, добри подвижниче, као јелен на бистре изворе, тако си и ти к вечности журио. Кир-Сави си писмо отпратио, љубимцем си сина називао, у писму си вако говорио: „Захвалан сам Господу на свему!“ Све ти жеље Господ испунио, испуњени многим врлинама, желео си на Атос да одеш! Кир-Сава се тада обрадовао

и теби се много захвалио. И ти си се, оче, сином узвисио певајући са њим Богу:
Алилуја!

Икос 3.

Вазда си од Бога помаган, преподобни оче Симеоне, на теби се испунише речи псалмопевца, који говори: и даће ти Господ по срцу твојему и све жеље твоје испуниће! Ти си испуњавао заповести Христове, где су жеље, ту су остварења. Кад ти Сава писмо повратио, отиш`о си на Гору Атонску, јер те Господ преко сина позва. Дирљив сусрет бејаше са Савом, један другом целиве дадoste, са сузама Христа прослависте, Богомајци хвалу одадoste. Зато прим`те наше песме и похвале:

Радујте се, равноапостолни Симеоне и Саво!

Радујте се, ктитори славног Хиландара!

Радујте се, оци српског подвижништва!

Радујте се, јер равно послужисте Пресветој Богородици!

Радујте се, носиоци жига Христовога!

Радујте се, обновитељи многих српских манастира!

Радујте се, заштитници наши пред Господом!

Радујте се, пустиножитељи прекрасни!

Радујте се, угодници Божији, славом увенчани!

Радујте се, милостиви према сиротињи!

Радујте се, оснивачи српскога монаштва!

Радијте се, светилници српске јерархије!

Радујте се, преподобни оче Симеоне, Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 4.

По одласку твоме у Свету Гору, оче Симеоне, непријатељ нашег спасења подиже вале, буре и немире, у држави твојој коју си предао твоме Стефану! Подиже се дух зависти преко брата му Вукана на брата му Стефана, да ратује против брата свога, да му отме круну и државу. Беше Вукан жељан ратовања да се свети брату рођеноме, па подиже немир у држави. Ко би, оче, мог`о избројати твоје сузе и тешке уздахе због немира у држави твојој коју си им мирну сачувао? С благословом сину си је пред`о, све си, оче, стрпљиво сносио молећи се светој Богомајци, Заштитници целе Свете Горе, да заштити брод народа твог, да га чува од бура и вала и демонских многих насртаја. Сву си наду к Њој усмерио, певајући: Алилуја!

Икос 4.

Кад зачуше атонски монаси да владар српски у Ватопед стиже, нит` са круном, нит` са дијадемом, већ са скромном монашком мантијом, преподобни оче Симеоне,

монаси се чудом зачудише кад видеше лица испосника. Видело се на твојему лицу да си и пре монашки живео. Сваком си се монаху клањао, од свакога благослов просио, од најмлађих поуке тражио. Ту видеше монашко смирење, монашки си пример показао, јер си знао Христов угодниче да се Господ гордима противи, а смирене пуни благодаћу. Кир-Сава се духом радовао, да ти може у свему помоћи, а ми, оче, твоја верна чеда, за сва добра Христа прослављамо што те позва у ред светитеља! Прими наше песме и похвале, које ти од срца приносимо:

Радуј се, светилниче српскога монаштва!

Радуј се, оснивачу Небеске Србије!

Радуј се, војводи, који непријатељске страсти победи!

Радуј се, заступниче наш пред Господом!

Радуј се, оче рода монашкога, крстоноснога!

Радуј се, заштитниче вере православне!

Радуј се, мачу, који посече јерес богумилску!

Радуј се, чисти сасуде благодати Христове!

Радуј се, владару, ктиторе многих задужбина!

Радуј се, оче, што кроз искушења веру сачува!

Радуј се, преподобни оче Симеоне, Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 5.

Богом нам даровани, оче Симеоне! Засијао си као звезда вером и делима, као анкира на мору, која показује пут морепловцима! Ти си нас, оче, научио, како треба монашки живети и самога себе се одрећи, те од срца Господу служити и монашки завет испунити! Ти нас, оче, духовно оснажи, засијај с` духовне висине да би могли духом ојачати, све демонске мреже покидати! Засветли нам у тами незнања, да видимо пут богопознања, да што боље монашки живимо и да вечно Царство заслужимо! Свече Божји, молитвама твојим упути нас Творцу Свемогућем, да прослављамо Њега из све душе, Који тебе, оче, прослави, да Му певамо: Алилуја!

Икос 5.

Дивећи се теби, оче, цареви византијски говораху о твом презрењу света. Чуђаху се жупану српскоме, да остави круну и државу, сву лепоту у овоме свету и обуче монашку одору и дође на Атонску Гору; то говорише људи, земљом обузети. Ти си душом у Небо гледао, и делима Христа исповед`о, молећи се Њему без престанка. Желео си, оче Симеоне, да обиђеш сву Атонску Гору, све монахе и све пустињаке, све скитове и све манастире, све пештере и све испоснице. Кир-Сава ти у свему помогао, јер је знао куда треба проћи, како коме манастиру доћи. Молимо те, оче Симеоне, прими песме нашег поколења, које пева из дубине душе, да љубављу срца не пресуше:

Радуј се, оче Симеоне, Господ ти вољу испунио!
Радуј се, први си са Савом у протат ишао!
Радуј се, што си многе обитељи обдарио!
Радуј се, јер си из Кареје у Ивирон сиш`о!
Радуј се, жупану, што ти Господ жељу услишио!
Радуј се, јер ти дела засијаше у Гори Атонској!
Радуј се, поклониче свих светиња Атонских!
Радуј се, дародавче Атанасијеве лавре!
Радуј се, оче, јер си се уписао у Књигу Живота!
Радуј се, јер си у њу уписао сва будућа поколења!
Радуј се, заштитниче ништих и убогих!
Радуј се, преподобни оче Симеоне, Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 6.

Сви монаси са Атонске Горе чудећи се, преподобни оче Симеоне, како се строго подвизаваш, задивише се српском жупану, што остави круну и државу, царствовање и земаљску славу, предајући себе на послушност, да испуниш завете монашке! Добротворе Атонских монаха рукама и дав`о милостињу, а срцем си Бога прослављао. Као монах био си сиромаш, ал` ти Стефан доста помогао, светиње си многе обновио. Кир-Сава ти много помогао, „Бел` Вилендар“ с тобом подигао, вечни спомен монашке градине, свети оци, вашем поколењу, да с` у њему с вама Богу моли, и невољи свакој да одоли. Тебе хвале млађа поколења, којима си пример оставио и Небеску Србију створио. Молите се, српски светитељи, за нас грешне, небесни житељи, славећ` Бога који нас прослави, певајући Му: Алилуја!

Икос 6.

Засијао си као звезда својим животом, владарским и монашким; владао си над собом, преподобни молитвениче наш пред Богом! Оче Симеоне! Живео си по Светом Еванђељу, ревно`о си за славу Божију и за добро твојега народа, који тражи од тебе помоћи, да нас, оче, од сваког зла браниш! Заволео си лепоту Дома Господњег, па си подиз`о многе задужбине, оснивао многе манастире, монаштво си српско основао, целим си животом и делом Бога прослављао! Ми пак, твоја духовна чеда, славимо Бога у светима Његовим, величајући те, оче Симеоне:

Радуј се, јер си делима Бога прославио!
Радуј се, јер си заблистао у Светлости Вечној!
Радуј се, хранитељу многе сиротиње!
Радуј се, ктиторе многих задужбина!

Радуј се, неисцрпни у добротворству!

Радуј се, радости нових нараштаја!

Радуј се, славо и похвало Хилендарска!

Радуј се, са Савом у Рају слаткоме!

Радуј се, оче Симеоне, звездо незалазна!

Радуј се, начелниче духовног живота!

Радуј се, нахрањени и напојени духовним животом!

Радуј се, преподобни оче Симеоне, Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 7.

Кад је дошло време да душом напустиш овај свет и да се одазовеш Господу, који ти рече: „Ходи добри и верни слуго, уђи у радост Господара свога, у малом си ми био веран, над многијем ћу те поставити“, осетио си, оче, скори одлазак Господу! Позвао си духовника свога, да се спремиш како доликује, позвао си Кир-Саву монаха, да те и он за погреб припреми по правилу древнијех монаха. Сава сазва у помоћ братију да те, оче, за Вечност припреме. Ставише те на монашку рогожу и камен ти метнуше под главу. Донеше ти лик Мајке Божије, пред Којом си завет положио. Са страхом си је смерно целивао, шапатам си псалам отпевао: „Све што дише, нек` хвали Господа!“ Последње ти беху речи: Алилуја!

Икос 7.

Отиш`о си у Вечну Обитељ, преподобни оче Симеоне, из земаљске, мирисне, баштине Хилендара, твога рукосада, кога си са Савом подиг`о и Ваведењу светом посветио молећи се Светој Заштитници, да сачува твој народ и штити твоје обитељи, док траје сунца и месеца, да с`у њима народ Богу моли! Немоћни смо, оче Симеоне, да би ма шта сами урадили. Свети оче, Без твоје помоћи не можемо захваљивати Богу, ни дивити Му се у светима Његовим. Са наших усана, од тихих песама, плетемо ти венац:

Радуј се, молитвениче наш кроз векове!

Радуј се, маслино мироточива, препуна плодова!

Радуј се, чувару монашких завета!

Радуј се, сабеседниче анђела и светитеља!

Радуј се, лозо српске побожности!

Радуј се, камену вере Православне!

Радуј се, милостиви према сиротињи!

Радуј се, молитвениче наш пред Господом!

Радуј се, истребитељу сваке неправде!

Радуј се, Симеоне небесни тајниче!

Радуј се, молитвениче Хилендарски!

Радуј се, преподобни оче Симеоне, Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 8.

Замишљао си себе дошљаком на земљи туђој као наш праотац Аврам, преподобни оче наш Симеоне! Зато си заволео Небеска блага, која не пролазе; тражио си сигуран град на Небу где си се душом населио, где си умом пребивао, док си на земљи био. Гледајући горе, душом и срцем са сузама си се молио, преподобни оче, светилниче светли и узоре монашког живота, међу светима на Небу где сада обитаваш, а ми, благодарећи Богу, који нам те дарова, и Мироточивог показа. Молимо те, оче Симеоне, помоли се са свима светима, певајући: Хвалите Господа, Алилуја!

Икос 8.

У свему си нам помоћник и узорни молитвеник преподобни и богоносни оче Симеоне, мироточиви чудотворче! Сабери нас око твога чудотворног гроба! У лаври Студеници показао си, оче, да те Бог прослави, јер по молитви сина ти Кир-Саве, потече миро из гробнице твоје из твојих нетљених моштију, угодниче Христов, и заштитниче наш. У Хилендарској обитељи кроз тебе се прослави Бог. Изливањем мира из гроба твога обрадова се Сава и сва братија Свете Горе, видећи да Бог прослави чудом Стефана жупана, у монаштву схимонаха Симеона. И ми те, оче, са њима хвалимо:

Радуј се, Симеоне Мироточиви, јер лечиш немоћи наше!

Радуј се, јер обрадова народ српски!

Радуј се, јер си Хилендарску Обитељ миром испунио!

Радуј се, јер те Српска црква вазда прославља!

Радуј се, оче, јер си нас све обрадовао!

Радуј се, јер те Господ овенча венцем неувелим!

Радуј се, јер си изобличио јерес богумилску!

Радуј се, јер се прослави Бог у твојим чудесима!

Радуј се, јер лицем гледаш Пресвету Тројицу!

Радуј се, учитељу монашких врлина и подвига!

Радуј се, правило ревносне побожности!

Радуј се, заштитниче светих твојих задужбина!

Радуј се, преподобни оче, Симеоне Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 9.

Заплакаше монаси Хиландарски неутешну жалост изразише, због твог одласка из овога света у Вечну Христову обитељ напуштајући тековине овоземаљске, па и само тело твоје преподобни оче, Симеоне Мироточиви! А Кир-Сава највише плакаше, јер се лиши родитеља свога, по монаштву духовног сабрата, а и духовнога сина, јер те дозвола на Атос к себи ради спасења душе твоје, оче преподобни, ког` је Сава господарем звао. Твојим одласком ожалостио си све светогорске монахе и пустињаке којима си, оче, милостињу дав`о, када си подизао многе манастире са сином ти Савом, уписујући у Књигу Живота сами себе и сва поколења. Господ вас оба прослави Кога ви, оцо, делом прослависте, певајући му: Алилуја!

Икос 9.

Никаква речитост људска не може исказати твоје врлине и подвиге, преподобни оче Симеоне! Кад си зачуо позив Божји да пођеш душом у Вечност куда сви свети и преподобни иду, позвао си сина ти Кир-Саву, говорећи му да те припреми за погреб по правилу монашком. Видећи Сава да се лишава родитеља и господара, плакаше горко. А ти, оче, гледајући сузе сина твога, рекао си му: „Ако хоћеш милост пред Господом, вазљубљено чедо моје Саво, увек се моли за се, као и за сва поколења!“ То су, оче, твоје речи биле! Гледајући те на одру самртноме, Сава се горко расплакао светла лица а тужна погледа. А ми, славећи Бога, Који те оче прослави, певамо ти смерно, прими наше песме и похвале:

Радуј се, оче Симеоне, монашка славо и похвало!

Радуј се, јер те анђели на Небо узнесоше!

Радуј се, јер ти слушааш наше песме и похвале!

Радуј се, јер си се обрадовао одласку на Небо!

Радуј се, наследниче Царства Христовога!

Радуј се, јер си свукао старога човека!

Радуј се, јер си се обукао у Небеско рухо!

Радуј се, подвижниче атонски, жупану српски!

Радуј се, јер си се са Христом сјединио!

Радуј се, заштитниче и молитвениче наш!

Радуј се, преподобни оче, Симеоне Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 10.

Овако хтеде Господ да награди поколења иза тебе, преподобни оче Симеоне Мироточиви! Прослави те Бог чудом неисказаним, јер се претвори плач у радост! Нашао си милост пред Господом, угодниче Христов, преподобни оче Симеоне, јер потече миро из сувих моштију твојих! Испосниче Хиландарски, подвижниче и сабрата Атонски, молитвениче наш пред Господом! Помози нам твојим молитвама,

велики жупану Небеске Србије! Заштити нас од сваког зла, да би ти са слободом приносили песме и похвале, славећи Господа, који те изливањем мира прослави зашто Му ми стално певамо: Алилуја!

Икос 10.

Верни слуго Христа Превечнога, преподобни оче Симеоне Мироточиви! Дође време твог престављања да одеш Богу Истиноме, у Његову Вечну Обитељ! Позвао си Кир-Саву монаха да те спреми како доликује, по правилу древнијех монаха, схимонаха анђелског образа, по правилу светог Пахомија, начелника раног монаштва, који нам је пример оставио, да монаштво по правилу живи. Сви се, оче, с тобом опростише, са плачем се туга измешала. И Сава се са тобом опрости, кроз плач ти је овако говорио: „С Богом пођи звездо незалазна!“ ми те венце од песме плетемо и овако оче певамо:

Радуј се, житељу Двора Небесних!

Радуј се, јер си умно гледао Господа!

Радуј се, јер си нам праву веру сачувао!

Радуј се, утешитељу тужних и невољних!

Радуј се, изворе откуд миро целебно тече!

Радуј се, чудотворче после уснућа твога!

Радуј се, који нађе милост пред Господом!

Радуј се, јер си заспао сном праведника!

Радуј се, наследниче Живота Вечнога!

Радуј се, јер те Господ уброја у светитеље!

Радуј се, јер су мошти твоје мироточне!

Радуј се, заступниче твога Отачаства!

Радуј се, преподобни оче, Симеоне Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 11.

Песма је наша мала и немоћна пред химном безбројних чудеса, преподобни угодниче Христов оче наш, Симеоне Мироточиви! Пред тобом се наше речи губе, немоћни смо говорити с тобом: Не одбаци наше песме и похвале и мољења што ти приносимо, к`о свом оцу прилазимо и мошти твоје целивамо, с покајањем сузе проливамо, славећи Господа, Који те прослави, певамо Му: Алилуја!

Икос 11.

Светилниче дивни пред Господом, који нам светлиш кроз векове, и никада се угасити нећеш у срцима многих поколења, ни у душама монашких племена! Кир-Сави си аманет оставио да ти мошти у Србију врати у обитељ где си завет дао, а у

б'јелу лавру Студеницу у гробницу коју си спремио, свети оче за живота твога! Сад помози нашем поколењу, прими оче, песме и похвале:

Радуј се, оче, јер обрадова Саву јављањем твојим!

Радуј се, јер ти Сава жељу испунио!

Радуј се, јер те донео лаври Студеници!

Радуј се, оче, јер си чуда показао!

Радуј се, јер те Стефан и Вукан заједно сачекаше!

Радуј се, јер се синови твоји над тобом измирише!

Радуј се, јер си деци срца омекшао!

Радуј се, јер те поданици с поштовањем дочекаше!

Радуј се, јер се миром поклоника миром помазаше!

Радуј се, јер многи болни од мира оздравише!

Радуј се, јер се сви верни тобом поносише!

Радуј се, преподобни оче, Симеоне Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 12.

Прослављајући твоје представљење, преподобни оче Симеоне, певамо теби – сасуду Духа Светога: угодниче Христов, светилниче твога поколења, помози нам твојим молитвама, да се вратимо са кривога пута на прави пут покајања, без кога нам нема спасења да би достојно Бога прослављали, који тебе прослави лучо Студенице: засијај нам оче, твојим молитвама, да би те достојно величали и с тобом, оче, Бога славили и са светима свима певали: Алилуја!

Икос 12.

Певамо твоје Богом прослављење и блажимо те, преподобни оче Симеоне! Многомоћни наш молитвениче пред Господом, узвишујемо глас к теби, оче наш Симеоне! Пред хумком нетљених моштију твојих чудотворних, умилно покајнички молимо те и величамо Божанском љубављу украшеноме радосно ти певамо:

Радуј се, Симеоне, света лозо Немањића!

Радуј се, славо и похвало Студенице!

Радуј се, заштито и славо монаштва Српскога!

Радуј се, ти који нам сијаш Светлошћу нествореном!

Радуј се, Божански крине, испуњен миром исцељења!

Радуј се, градино, која краси обитељ Студенице!

Радуј се, лучо, која нам показа Божија чудеса!

Радуј се, ризнице непресушна исцелитељног мира!

Радуј се, изворе неисцрпни и непресушни!

Радуј се, оградо и штите Отаџбине наше!

Радуј се, покровитељу твојих задужбина!

Радуј се, ти који лукаву змију победи Крстом!

Радуј се, обећања Христових наследниче!

Радуј се, преподобни оче, Симеоне Мироточиви – Чудотворче!

Кондак 13.

О, велики угодниче Божји! Преподобни Симеоне Мироточиви, Чудотворче! Прими скромно мољење наше, које приносимо теби као похвалу, који си испред Престола Цара над царевима, Христа Бога нашега! Моли Му се, оче, за нас грешне да се удостојимо милости Његове на дан Суда Великога! Ти нам, оче, измоли опроштај од Господа да нам подари Вечно Спасење, да би са тобом, оче, и свима светима слободно Спаситељу запевали: Алилуја!

(Овај Кондак се чита трипут, а онда Икос 1. и Кондак 1.)

Молитва преподобном оцу нашем СИМЕОНУ МИРОТОЧИВОМ – Чудотворцу

О, преподобни оче Симеоне, Студенички чудотворче! Српски жупану Стефане, монасима мироточиви Симеоне, хитри помоћниче! У дане земаљског живота твога, од тебе празан нико не отхода. Свима си радост у сусрету био. Сви су се радовали гласу твоме, Симеоне, преподобни оче! А сад, оче, на нас погледај, сатани нас крволчном не предај! Светли нас са Горњих Висина да нас не улови греха чамотиња! Посети, свече, нашу немоћ, обуци нас у будну спремност! Нек нам Љубав Божја никад и не нестане, заштита твоја над Отаџбином да не престане! О, преподобни оче, наслеђу твоме залуталоме недостижно је избројати мноштво чудеса твојих, нанизаних као на Небу звезда број. Чудеса твојих дарови се излише у све крајеве земље твоје крстоносне. Подари нам духовне снаге, од греха ослобођење. О, претихи и кротки угодниче Божји, уведи нас, да без спотицања уђемо у Царство Животопочетне и Нераздељиве Тројице, где ти обитаваш и сијаш у Незалазној Светлости и Слави, да и ми певамо свакој твари: Хвалите Господа! Амин.